

[Tinning]

ve brugt i det praktiske eller i det virkelige liv. Det tror jeg er en rigtig vurdering, der understøttes af, at til trods for at politiet i dag ved, hvor nogle af de eftersøgte befinder sig, blive der ikke taget skridt til retsforfølgning. Jeg tror altså, at det er en rigtig vurdering, at der ikke er nogen, der har tænkt sig at tage den bestemmelse i anvendelse.

Det næste spørgsmål bliver, hvorfor vi skal have en bestemmelse, som principielt strider mod nogle initiativer, som er taget ret bredt herinde, nemlig de skridt til afskaffelse af dødsstraf, som hr. Tastesen omtalte før. Hvorfor skal vi have en rest i lovgivningen, som rummer dødsstraf, når vi oven i købet er enige om, at denne rest aldrig skal bruges? Jeg tror ikke, at vi kommer længere. Når hr. Jimmy Stahr siger til hr. Tastesen, at han ikke skal svare, så er det vel nogenlunde fast, at vi ikke kommer længere. Jeg tror ikke, vi kommer længere end til en bemærkning om, at det må vi diskutere i udvalget.

Jeg synes, det er overraskende og meget vanskeligt forståeligt, at Socialdemokratiet ikke kan forklare, hvorfor de ønsker at opretholde den bestemmelse, som de dels sådan set principielt er imod, det har de markeret et par gange tidligere, dels er helt med på aldrig bliver brugt og heller aldrig skal bruges. Den bestemmelse vil de altså bevare og ikke afskaffe. Jeg forstår det ikke, men jeg tror, det er rigtigt vurderet, at det må der være mange andre der heller ikke gør. Derfor får vi ikke nogen forklaring.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til et forsøg med møder mellem børn og børnekulturarbejdere.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Forslagsstillerne har ønsket afsat 1,5 mill. kr. over tre år til et forsøg med at lade børn opleve forskellige kunstnere på nært hold, og der nævnes i bemærkningerne til forslaget forfattere, skuespillere, illustratører og musikere.

Den idé er ikke ny for os i Kulturministeriet, bl.a. fordi vi i forvejen støtter initiativer af lignende art. Kulturministeriet har sin egen arbejdsgruppe, som beskæftiger sig netop med børn og kultur. Også af bevillingen til kulturformidlende arbejde bliver der givet penge til projekter, hvor børnene møder kunstnere af forskellige grene.

I øvrigt må jeg bemærke, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt ud fra de erfaringer, vi har gjort på disse områder, at afsætte et så forholdsvis stort beløb fast til det formål, der her er foreslået.

Jeg vil gøre opmærksom på, at vi i ministeriet har en ansøgning om tipsmidler liggende og under behandling, som er fuldstændig identisk med det fremsatte forslag, og jeg er bekendt med, at man i Undervisningsministeriet har en tilsvarende ansøgning under behandling. Man kan jo undre sig over, at forslagsstillerne på denne måde skriver ansøgninger af og forelægger dem i Folketinget, inden de overhovedet er behandlet i ministerierne. Det er en fremgangsmåde, man må håbe ikke bliver almindelig, da bare Kulturministeriet modtager tusinder af ansøgninger hvert år.

På denne baggrund kan man heller ikke forvente, at en minister fra Folketingets talerstol skal gå ind i en vurdering af en sådan verserende ansøgning. En vurdering forudsætter en sammenligning med andre ansøgninger og en prioritering inden for de midler, der er til rådighed, eller som kan fremskaffes.

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Fremsættelsen af beslutningsforslaget skal dog ikke hindre Kulturministeriet i at fortsætte sagsbehandlingen på normal måde, og en afgørelse vil komme om en god måneds tid.

Jimmy Stahr (S):

I modsætning til andre forslag kan vi her se en helt aktuel lejlighed til at tage en ting op, og uanset om det er afskrift eller ikke afskrift af en ansøgning, synes vi egentlig, det er en ganske god idé. Om det er SFs idé eller den kommer fra dem, der ansøger, ved vi ikke, efter det, kulturministeren har sagt. Men vi synes, at der er tale om en god idé, og den vil vi da gerne støtte. Kan kulturministeren komme forslag og behandling i forløbet, ja, så er der jo ikke sket noget ved det; så forsvinder det her lovforslag jo bare.

Kirkegaard (KF):

At lade børn og unge i skoler og institutioner møde forskellige kunstnere i levende live er noget meget værdifuldt, og der findes da også mange initiativer af den karakter rundt omkring i landet. De fleste finansieres over de kommunale budgetter, men der anvendes da også statsmidler som støtte til sådanne aktiviteter.

I Det Konservative Folkeparti er vi meget positive over for den type arrangementer, men vi kan ikke tilslutte os SFs beslutningsforslag.

Vi er enige i det synspunkt, kulturministeren gjorde gældende, at det vil være en dårlig idé af de trods alt meget begrænsede ressourcer, der står til rådighed for kulturformidlingen, at anvende et så stort beløb til det beskrevne projekt, uden at vi har mulighed for at sammenligne projektet med andre ansøgninger om penge til andre kulturformidlende aktiviteter.

Vi har i øvrigt ligesom kulturministeren ingen vanskelighed ved at skjule vores begejstring over SFs fremgangsmåde i denne sag. Vi finder det bestemt ikke særlig hensigtsmæssigt, at SF har fisket en sådan ansøgning frem og efter den fornødne omskrivning kaldt den et beslutningsforslag. Hvis Folketinget indfører den praksis at vedtage sådanne beslutningsforslag, så ville en fornuftig prioritering i ministeriet af de mange ansøgninger blive umuliggjort.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt med det samme tage livet af udtalelsen om, at SF skulle have skrevet en ansøgning til Tipsfonden af. Det er da klart, at vi ikke kan finde på alle mulige forslag i vore egne hjerner, og det er da også klart, at vi snakker med mennesker, som har nogle ideer, som vi synes det er værd at fremme herinde.

Jeg har ikke skrevet nogen ansøgning til Tipsfonden af, og jeg har ikke været klar over, at der samtidig med, at jeg fremsatte mit forslag, er sendt en ansøgning til Tipsfonden. Det kan være, at de er nogenlunde enslydende, men det har ikke noget med tipsmidlerne at gøre. Der er masser af andre glimrende ansøgninger til Tipsfonden, og vi kunne alle sammen få mere end nok at gøre, hvis vi skulle skrive dem af og gentage dem her. Det er ikke tilfældet.

Tilfældet er, at jeg synes, det er en god idé, og derfor har jeg ønsket den fremmet.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg har nu hørt fru Ingerlise Koefoed fremføre, at hun ikke havde kendskab til den pågældende ansøgning, da hun skrev sit beslutningsforslag. Det må jeg så tage til efterretning, men jeg vil dog retfærdigvis sige, at jeg brugte ikke udtrykket, at fru Ingerlise Koefoed havde »skrevet af«. Jeg sagde udtrykkelig »efter den fornødne omskrivning«.

Helge Sander (V):

Jeg er da ikke et øjeblik i tvivl om, at fru Ingerlise Koefoed taler sandt her fra Folketingets talerstol, men så er der noget, der kunne tyde på, at de folk, som Socialistisk Folkeparti har haft til at hjælpe sig med at lave forslaget, har snydt folketingsgruppen og gaderet sig ved at sende en ansøgning, hvad der nok ville være det mest normale, til Kulturministeriet, og samtidig bedt SFs folketingsgruppe om at fremsætte forslaget her i salen. Det må være baggrunden for, at der ligger et forslag på bordet i ministeriet i øjeblikket, som kulturministeren har fortalt det.

For 2-3 uger siden, tror jeg, havde vi et forslag om et kulturfremstød på Østerbro, der var af så beskeden og så lokal art, at det

[Helge Sander]

vel knap nok var værdigt til at blive behandlet i Borgerrepræsentationen. Vi har i sidste uge haft en række forslag fra lokaliteter eller forskellige amter her i landet, hvor man søgte erhvervsfremme, og i dag har vi igen et lille, beskedent forslag. Vi kan få rigeligt at bestille langt ind i sommerferien, hvis vi skal bruge tiden på den måde i folketingsalen. Uanset hvad vi siger, og uanset om der ligger et forslag på ministerens bord, om SFs forslag er mere eller mindre afskrift, kan det da ikke være den rigtige fremgangsmåde.

Der ligger en masse gode intentioner i de ting, der er skrevet i forslaget, i bemærkningerne og i det bilag, der er optrykt bagest i forslaget. Men man glemmer helt at gøre opmærksom på, at på de områder foregår der allerede en masse ting, som ministeren sagde, også for statslige penge, men også lokalt. Og hvis det er så godt, som det bliver sagt her, og som det er nævnt fra talerstolen, så er jeg overbevist om, at man vil finde lokale midler til det, og det håber jeg så sandelig også, man gør. Der ligger nogle helt, helt umiddelbare værdier i de intentioner, som ligger til grund for forslaget. Ingen tvivl om det.

Som forslaget er fremsat her, vil vi fra Venstres side gerne henvise til kulturministeren og håber, at man i ministeriet giver den ansøgning, der ligger på bordet, en velvillig behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Først den lille bemærkning, at naturligvis skal vi være omhyggelige med, hvad vi tager ned i folketingsalen i form af forslag til folketingsbeslutning. Det er jeg helt enig i. Men jeg synes nok, at Venstres ordfører havde en forkert adresse på det, der skete omkring Parkteatret på Østerbro. Det var nemlig forsvarsministeren, der foreslog, at det blev taget ned i salen. Det kan godt være, at forsvarsministeren ikke har gennemtænkt det, men det var faktisk ham, der foreslog det.

Måtte jeg sige, at vi er meget enige i den intention, der ligger bag dette beslutningsforslag. Så vidt jeg forstår situationen, er det i dag sådan, at gymnasierne har en rådigheds-sum til den slags arbejde. I adskillige kommunale skoler gives der tilskud til den slags arbejde, og nu har vi jo lige for finansåret 1987 bevilget ½ mill. kr. til ARTE til formidling af især forfattere, men også andre fore-

dragsholdere. Jeg forstår, at der er indleveret en ansøgning om tipsmidler til netop det, der foreslås her.

Jeg synes, at man lige skulle overveje, om der ikke er givet muligheder nok til det her, og så følge området opmærksomt, for jeg tror, som jeg sagde, at intentionen er meget værdifuld, at bringe de unge i kontakt med kunstnerne. Det kunne være, at den almindelige betragtning af kunstnernes virke ville blive noget mere positiv. Vi har oplevet diskussioner her i Folketinget, hvor man har fundet det helt utilbørligt, at kunstnerne havde ophavsret til deres værker. Det kunne tyde på, at der trængtes til oplysning.

Intentionerne er vi enige i, men vi er ikke sikre på, at det er den rigtige vej.

Poulsgaard (FP):

Børnekulturarbejder, hvad er det for en? Det er jo blevet så populært, man kan jo arbejde, man er jo solidarisk med det arbejdende folk. Beskidte hænder vil man ikke have, men man kan da kalde sig arbejder. En kulturarbejder må være en, der er ude og harve og pløje, en, der kultiverer jorden. Det må være det, der er kultur; det må være sådan en. Men det er nok ikke ligefrem det, man tænker på i dette beslutningsforslag.

Det uhyggelige ved sådan et forslag er ikke, om det er lille eller stort. Det uhyggelige er, at får man sådan noget indført i lovgivningen, så accelererer det, og så er de 1,3 mill. kr., før vi ser os om, blevet til 10, 15, 20, 30, 40 mill. kr. Det er ubegrænset, hvad der kan bruges, hvis man åbner op og får sådan nogle dræn ned i statskassen. Derfor er det et elendigt forslag, og det er deprimerende at høre, at de borgerlige partier falder på knæ hver evige gang. Hold op med den stemmekøbspolitik! Hold op med det!

Og så tror man, at det vil gavne børn, hvis det bliver vedtaget. Der kunne jo også ske det stik modsatte: det kunne jo være, at børnene fik et chok. Det kunne jo være, at de mistede illusionerne. Det er slet ikke sikkert, at det var så gavnligt for de såkaldte kunstnere, for så ville man finde ud af, at det meste af det, der bliver lavet, var fup og svindel. En kunstner siger f.eks., at han har brugt så og så mange år eller måneder på at male et maleri, men det kan gøres på to timer. Hvis der stod en og kontrollerede ham, så

[Poulsgaard]

kunne vi opdage det. Det kunne blive ligesådan, som den dag jeg mødte Folketinget første gang. Da fik jeg et kulturchok, og det kunne de stakkels børn også få, når de kom til at møde kunstnere i virkeligheden.

Derfor skal man lade være med at give børn den kunst. Lad dem da tro, at kunstnere er sådan noget højhelligt noget, og de er meget fine, og de er meget bedre mennesker end vi almindelige dødelige.

Det er et rigtig dårligt og elendigt forslag.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det skal også blive en kort bemærkning.

Det er i relation til hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning til mit indlæg, hvor jeg nævnte et par eksempler på mindre ting, som var draget frem i folketingssalen. Jeg må lige henvise til, at det var en forespørgsel til forsvarsministeren om Parkteatrets lokaler på Østerbros Kaserne, stillet af hr. Pelle Voigt, fru Ingerlise Koefoed, hr. Carsten Andersen og fru Ebba Strange. Den findes på blad nr. 478.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Med hensyn til det, hr. Helge Sander nævnte var en forespørgsel til forsvarsministeren, er det sådan, så vidt jeg forstod, at efter en diskussion i forsvarsudvalget opfordrede forsvarsministeren selv indirekte til, at man tog det hnered i salen, hvis man ville gå videre med det.

Jeg vil bare sige til hr. Poulsgaard, at hvis det virkelig skulle ske, at de børn, der kom til sådan et arrangement, opdagede, at det dér med kunstnerne var fup og svindel, så var det sådan set udmærket. Så havde de måske også fået et andet syn på nogle ting, end de ellers har. Formålet er at lære dem kunstnerne at kende. Jeg tror ikke, det ville ske ret tit, men det gjorde da ikke noget, selv om det skete.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jamen min oplysning om, hvem der fremkaldte det om Parkteatret og fik det ned i salen, er skam korrekt. Jeg var suppleret ind i forsvarsudvalget, hvor man diskuterede

brugen af kaserner. Dér fik forsvarsministeren meget klart af et flertal at vide, at man ikke ønskede Parkteatret nedlagt som kulturinstitution på Østerbro. Han svarede, at hvis han virkelig skulle følge det, så måtte det ned i salen. Det gjorde man så.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Hr. Poulsgaard var nervøs for det chok, børnene skulle komme ud for, hvis de mødte forfattere. Jeg tror også, at hr. Poulsgaard talte om det politiske liv. Jeg tror i og for sig også, at det ville være godt, om børnene havde lejlighed til at møde politikerne. Så kunne det også være, de dér oplevede nogle chok, der måske gav mindelser om fup og svindel.

Tinning (VS):

Man kan vel løse det problem, man diskuterer, ved at åbne for, at ministrene kan rejse forespørgselsdebatter til sig selv. Så er de fri for at bede andre om at gøre det. Det var bare det, det handlede om.

Om det beslutningsforslag, der ligger, kommer det formentlig ikke bag på nogen, at VS synes det ser ganske udmærket ud, og det kan vi fuldt ud støtte.

Jeg synes, at hr. Helge Sanders logik fører til, at hvis nu SF havde foreslået 13 mill. kr. til det her i stedet, så havde det været et mere fornuftigt forslag, for så var det da i det mindste ikke så småt.

Jeg tror, vi må se i øjnene, at selv om administrationen selvfølgelig foregår andre steder end her, så er det også vores opgave at sige noget om retningslinjerne for den politiske prioritering. Jeg mener egentlig ikke, at SFs forslag er udtryk for andet, end at man vil sige: lige præcis det her lille bitte hjørne synes vi bør have noget mere opmærksomhed, og det er vi helt med på at det får.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Tinning vil jeg sige, at det, der er det mest påfaldende, synes jeg er, at man fremsætter forslaget på et tidspunkt, hvor der ikke er taget stilling til en ansøgning, der er indsendt. Nu har vi selvfølgelig fået et mellem spil fra fru Ingerlise Koefoed. Var det således, at der var givet afslag, så kunne jeg

[Helge Sander]

bedre se en idé i det – trods alt. Det har som sådant ikke noget med størrelsen at gøre.

Så til hr. Bernhard Baunsgaard. Nu er det således, at jeg desværre ikke var indsuppleret i forsvarsudvalget den pågældende dag og kender ikke forløbet, men hvis jeg kender forsvarsministeren ret, er jeg lige ved at tro, at det måske kunne have været en ironisk bemærkning eller i hvert fald på en eller anden måde en tilkendegivelse af, at han ikke ønskede at fremme denne sag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, det er godt for en minister at lære, at man ikke behandler beslutninger og ønsker fra Folketinget ironisk.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt takke for den modtagelse, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og VS har givet vores forslag. Jeg vil selvfølgelig beklage, at de andre partier mener, det er lidt utilbørligt at fremsætte det. Det mener jeg selvfølgelig ikke selv. Jeg mener, at det er vigtigt, at Folketinget får lejlighed til at tilkendegive sin holdning til forslag af denne art.

Jeg vil sige til hr. Helge Sander, at jeg håber, at kulturministeren og undervisningsministeren vil være imødekommende over for den ansøgning, som jeg forstår man er ved at behandle. Hvis de ikke er det, vil hr. Helge Sander nok komme til at opleve, at vi endnu en gang tager sådan en lille sag herved i folketingsalen. Det er nemlig noget sludder at tale om små sager og store sager, og at man ikke i Folketinget skulle kunne behandle såkaldte små sager. Jeg hørte godt, at hr. Helge Sander åd noget af det i sig igen, men ikke desto mindre blev vi angrebet for, at vi ulejlignede Folketinget med så små sager som denne og som den om Østerbro Kaserne.

Sådan kan man ikke vurdere ting. Man kan ikke vurdere en ting efter, om det er en dyr ting eller en ikke dyr ting, om det er noget, man selv, fordi man måske ikke er så interesseret i det, synes er en bagatel, eller om det er noget, man synes er af altovervejende betydning.

Spørgsmålet om at lade børn opleve kulturtung og lade børn møde det, som jeg ikke må kalde kulturarbejdere, men mennesker,

der på en eller anden måde kan være med til at gøde børns oplevelse af, hvad kunst, hvad litteratur, og hvad en hel masse andre ting af den slags kan betyde, er for mig et lige så vigtigt spørgsmål som mange af de andre, vi behandler her i Folketinget. Derfor kan jeg ikke sige andet, end at jeg er glad for, at der er en del, der her har sagt, at det synes de også er vigtigt. Jeg ser frem til, at man på et eller andet tidspunkt vil blive færdig med at behandle ansøgningen til Tipsfonden og forhåbentlig sætte gang i noget af det her.

Det blev sagt af hr. Kirkegaard, at det nok ikke var så heldigt at komme med et forslag, der skulle tage 1,3 mill. kr. af kassen, når man i forvejen havde så begrænsede midler.

Mit forslag er fremsat, fordi jeg ved, at man i arbejdsgruppen om børn og kultur har begrænsede midler, og jeg ønsker derfor, at man ud over de midler, der findes i arbejdsgruppen om børn og kultur, kan bevilge nogle penge til dette forsøg. Jeg vil gøre opmærksom på, at det ikke skulle være en stedsevarende bevilling, men en bevilling til at undersøge nogle flere muligheder end dem, vi allerede har for at få kulturarbejdere ud og snakke med børnene og måske sætte børnene selv i gang med at lave nogle ting.

Ude i kommunerne har man gjort de ting, siges det, og det er også rigtigt. Man har gjort det i skolerne, man gør det noget endnu. Man har gjort det på børnebibliotekerne, og man har gjort det i børnehaverne, og man har vel også gjort det rundt omkring i aktivitetshusene. Men vi ved godt, at de kommunale midler er begrænsede, og dette var altså ment som en hånds-rækning til de kommunale institutioner, der ønskede at tage det her op. Man skal være opmærksom på, at der ikke vil blive udløst nogen bevillinger, medmindre der også er nogle kommunale bevillinger til stede.

Jeg ser frem til, at vi i finansudvalget får listen over, hvad man foreslår støttet af tipsmidler, og jeg vil se nøje efter, hvad man foreslår til dette forsøg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om afgift på offentlig omsætning af bildende kunst.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(FremSAT 12/2 87).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(FremSAT 12/2 87).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Spørgsmålet om en forbedring af billedkunstnernes økonomiske forhold er højt prioriteret i Kulturministeriet. Vi har i de senere år bl.a. vist det gennem væsentlige udvidelser af Statens Kunstfonds rådighedsbeløb til indkøb af kunstværker. Det kan også nævnes, at jeg i samarbejde med socialministeren og arbejdsministeren er ved at nedsætte et udvalg til undersøgelse af kunstnernes sociale vilkår.

Jeg skal også omtale det arbejde, der foregår i kunstnerbeskatningsudvalget, som er nedsat af ministeren for skatter og afgifter, og hvor Kulturministeriet er repræsenteret.

Det ophavsretlige revisionsudvalg, som er nedsat af Kulturministeriet, har sidste år afgivet en betænkning om billedret, hvori udvalget har stillet en række forslag til lovbestemmelser, der vil indebære en forbedring af billedkunstnernes økonomiske forhold.

Blandt disse forslag er en bestemmelse om følgeret, således som det nu er foreslået af Det Radikale Venstre, men også andre bestemmelser med et tilsvarende formål. Således udarbejder udvalget forslag til bestemmelser om et udstillingsvederlag til billedkunstnerne, et spørgsmål, som ministeriet for tiden arbejder med i anden sammenhæng. Gennem det sidstnævnte forslag har udvalget ønsket at sikre ophavsmændene et vederlag, når deres værker udstilles offentligt, også selv om de har afhændet de pågældende værker.

De to lovforslag fra Det Radikale Venstre fremtræder som en form for kombination af det danske ophavsretsudvalgs forslag til en ny § 25 a i ophavsretsloven om følgeret og bestemmelserne i den norske lov fra 1948 om afgift på offentlig omsætning af bildende kunst. En sådan kombination, hvor et ophavsretligt vederlagskrav opfyldes gennem en offentligretlig afgift, som har hjemmel i en lovgivning uden for ophavsretsloven, er ikke indgået i ophavsretsudvalgets overvejelser. Som følge heraf har en sådan løsning ikke været præsenteret for de myndigheder, de institutioner, de organisationer, som sidste år fik lejlighed til at udtale sig om betænkningen om billedret.

Jeg vil gerne fremhæve, at jeg principielt har sympati for intentionerne bag de forslag, der nu er fremsat til behandling, men jeg vil finde det rigtigst, at bestemmelser om en ophavsretlig følgeret ikke behandles isoleret, men i sammenhæng med de øvrige bestemmelser med et tilsvarende formål, som ophavsretsudvalget har foreslået.

Jeg finder det nærliggende at bede ophavsretsudvalget om at udtale sig om det nye forslag og i den forbindelse inddrage de forskellige udtalelser om billedretsbetænkningen i overvejelserne. F.eks. er der under høringsrunden blevet peget på, at forholdet mellem et forventet provenu og de dermed forbundne omkostninger bør belyses nærmere, før beslutning tages om at fremme forslaget om en følgeret.

Heller ikke forslagernes økonomiske konsekvenser er helt gennemskuelige. Jeg har modtaget en foreløbig beregning vedrørende administrationen af afgiftsforslaget, som viser årlige driftsudgifter på 3,2 mill. kr. Nu ved vi jo ikke, hvad provenuet af den foreslåede afgift vil blive, men jeg kan da nævne, at i